

САМОСТАЛНИ СИНДИКАТ
ПОЉОПРИВРЕДЕ, ПРЕХРАМБЕНЕ,
ДУВАНСКЕ ИНДУСТРИЈЕ И
ВОДОПРИВРЕДЕ СРБИЈЕ

ПКБ КОРПОРАЦИЈЕ

СИНДИКАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА
ПКБ КОРПОРАЦИЈЕ

БРОЈ 12.

ДАТУМ 27.03.2013
БЕОГРАД

ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ ИВИЦИ ДАЧИЋУ
ПРВОМ ПОТПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ АЛЕКСАНДРУ ВУЧИЋУ
МИНИСТРУ ПОЉОПРИВРЕДЕ ГОРАНУ КНЕЖЕВИЋУ

ПРИМЉЕНО 27.03.2013

Поштовани господине Дачићу, Вучићу и Кнежевићу

Орган	Орг. јед.	Број	Прилог	Вреди.
270				

У складу са нашом најавом приморани смо да данас на овај начин тражимо правду, тражимо да се одлуке Владе и акта која је донела Влада примењују. Ми смо нажалост постали предмет незаконите отимачине, постали смо плен који деле зрењанинске локалне власти и нахушкани велепоседници и паори. ПКБ Корпорација има веома дугачку, најдужу традицију постојања. Расли смо и развијали се, били на врхунцу, па онда падали када је све у овој Држави пало, ал никад се нисмо предали, никад нисмо стали и никад нисмо одустали. Никада нисмо оставили неузорану и незасејану ораницу, никада оставили гладну стоку. А ми смо остајали гладни.

Поносни смо што смо све недаће преживели, издигли се после свега и поново постали компанија која је поносна на свој рад и на резултате свог рада. Поносни смо јер захваљујући том раду живимо, подижемо и хранимо своје породице. Нашим производима хранимо и друге породице. Нисмо ничији терет, па ни социјални терет ове Државе. Резервна предузећа немамо.

Више пута смо Вас молили да нам помогнете у сузбијању бахатих радњи локалних моћника града Зрењанина који су неуважавајући и игноришући акта Владе Србије нелегално излицитирали у закуп наше земљиште, охрабрили зрењанинске велепоседнике и новокомпоноване земљораднике да насилно упадају на одувек наше изоране и засејане оранице и на тај начин угрожавајући наша радна места и егзистенцију наших породица, изазивају сукобе који сваког трена прете да прерасту у физичке обрачуне.

Нисте до данашњег дана хтели да нас саслушате, зато смо овде да Вас још једанпут цивилизовано замолимо да разрешите ову ситуацију и поштујете акта која Вам поново достављамо и на чијем поштовању инсистирамо.

Упозоравамо Вас да од поменутог земљишта нећемо одустати и нећемо ником дозволити да нам га отме, данас смо овде да одбранимо своја радна места. Ми од те земље живимо, ми смо је из мочваре извукли и од ње направили плодне оранице које су сад многим гладним газдама постале примамљив плен.

Молимо Вас да у року од седам дана разрешите овај проблем и вратите све у оквире закона у противном бићемо принуђени да у циљу заштите наших права још више

радикализујемо активности које могу да изазову нежељене последице свим странама. Ми никога не угрожавамо. Не заслужујемо да због нечије алавости постанемо социјални случајеви, тражимо право на рад и на живот.

Тражимо одговоре, које нам само Ви можете дати:

1. Када је ова Држава 2009. године постала власник 65% нашег капитала, да ли је у капитал ПКБ-а унела земљиште које смо одувек користили? Ако није, да ли је Држава било шта друго дала за оно што је добила, а добила је много? Опростила нам није ништа.
2. Да ли ПКБ може да рачуна на трајно, несметано коришћење државног земљишта, које је сама Држава унела у капитал и дала на коришћење ПКБ-у? **Ако не може, захтевамо да се пониште државни Споразуми из 2009. и 2011. године, и да нам се врати наших, друштвених 65% капитала које је Држава те 2009. године присвојила.**
3. Да ли је у интересу Републике Србије да има јак и стабилан комбинат као што је ПКБ, који је искључиво радом нас запослених, без имало помоћи ресорног министарства и Државе, постао угледни пример за опоравак и развој?
4. Зашто било коме не одговара да види и гледа наш опоравак и развој?
5. Да ли ће ико боље од нас обрађивати нашу земљу?
6. Да ли Вас интересују наше судбине ако нам одузмете земљу?
7. Да ли развијате пољопривреду ако распарчате нашу земљу?
8. Зашто нисмо добродошли на подручју града Зрењанина? Зашто из Зрењанина желе да нас одстране као страног тело само зато што нам је седиште у Београду? Да ли је за наше колеге из Зрењанина, које се са нама зноје у нашим шталама и на њивама, хендикеп то што раде у компанији којој је седиште у Београду?
9. Да ли смо ми само топовска храна, и колатерална штета политичких обрачуна републичких, београдских и зрењанинских власти?
10. И укажите нам какво је то опште добро које се остварује распарчавањем наше земље, а које је битније од ПКБ-а и од нас самих?

**ОДБОР САМОСТАЛНОГ СИНДИКАТА
ПКБ КОРПОРАЦИЈЕ**

